

Københavns Magistrat,
Den danske Købstadforening,
Foreningen Bymæssige Kommuner,
De samvirkende Kommunalforeninger i Danmark,
Droske-Centralen Taxa,
Taxa's Landsforening,
Lillebil-Sammenslutningen af 1926,
Centralforeningen af Lillebilforeninger i Danmark,
Dansk Arbejdsmands- og Specialarbejderforbund.

Droske-Centralen Taxa, Taxa's Landsforening, Lillebil-Sammenslutningen af 1926 og Centralforeningen af Lillebilforeninger i Danmark har i en fællesudtalelse af 1. marts 1969 givet udtryk for, at de fortsat er af den mening, at den hyrevognsskitse, som de har opstillet, er den eneste effektive måde, hvorpå man kan løse hyrevognserhvervets problemer. Dansk Arbejdsmands- og Specialarbejderforbund har ligeledes udtalt, at en bedre kontrol inden for hele hyrevognsområdet efter forbundets opfattelse kun kan ske ved, at der gives myndighederne adgang til en begrænsning af hyrevognsantallet i den enkelte kommune.

5. Lovforslagets gennemførelse vil ikke medføre udgifter for det offentlige.

I bilaget til lovforslaget er de gældende bestemmelser og ændringerne opstillet som paralleltekster.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser.

Til § 1.

Til nr. 2 (§ 73).

Til stk. 1.

Det har ikke hidtil i færdselsloven været udtrykkeligt angivet, hvad der skal forstås ved en hyrevogn. I § 3 i justitsministeriets bekendtgørelse nr. 175 af 21. maj 1962 om motorkøretøjer, der erhvervsmæssigt benyttes til befordring af personer, anvendes hyrevogne som betegnelse for personmotorvogne, der er godkendt til erhvervsmæssig befordring af indtil 9 personer inklusive føreren. Ved bestemmelsen i *stk. 1* foreslås denne definition optaget i loven. Det bemærkes i denne forbindelse, at det efter de oplysninger, som foreligger for justitsministeriet, kun yderst sjældent forekommer, at køretøjer, der er indrettet til erhvervsmæssig befordring af flere personer (minibusser eller busser, d. v. s. køretøjer som er godkendt til befordring af henholdsvis 10-19 og 20 eller flere personer), anvendes til at søge hyre på gaden.

Køretøjer, som udelukkende anvendes til sygetransport eller til omnibuskørsel, foreslås undtaget fra hyrevognsreglerne.

Til stk. 2:

Det foreslås, at alle hyrevogne skal være forsynet med en særlig afmærkning efter regler fastsat af justitsministeren.

Bestemmelser om afmærkning af hyrevogne findes i dag kun for drosker, fastsat i de enkelte droskereglémenter, og for lillebiler i de kommuner, som har truffet bestemmelse i henhold til lovens § 73, stk. 3, 2. pkt. Det er ikke hensigten at foretage væsentlige ændringer i de gældende afmærkningsreglers indhold. Foruden de nu påbudte top- og sidelygter, fane bag forruden til markering af, at vognen er fri, og det i færdselslovens § 73, stk. 4, nævnte kort om køretøjets godkendelse m. v., kan der dog blive tale om, at vognmandens eller selskabets navn og adresse skal påmales vognen, eller at denne — som det kendes flere steder i udlandet — skal have en særlig påmaling, f. eks. en særligt farvet stribe langs hele vognen. Bestemmelsen udelukker ikke de enkelte kommuner fra i hyrevognsregulativet at fastsætte yderligere krav vedrørende hyrevognes afmærkning, f. eks. om at hyrevogne skal være forsynet med et særligt nummer.

Til stk. 3.

Efter *stk. 3* skal der være adgang for kommunalbestyrelsen til efter forhandling med politiet at gøre undtagelse fra bestemmelsen i *stk. 2*. Et behov for at kunne meddele dispensationer vil navnlig kunne foreligge for køretøjer, der anvendes til kørsel af særlig art, f. eks. repræsentationskørsel eller kørsel med børn til og fra skole.

Til stk. 4.

Bestemmelsen tager navnlig sigte på de tidligere omtalte minibusser, der er beregnet til mellem 10 og 19 personer. Hvis det mod forventning skulle vise sig, at sådanne vogne i større målestok anvendes til samme kørsel som almindelige hyrevogne, herunder særlig hyresøgning på vej eller fra holdeplads, kan reglerne om afmærkning af hyrevogne således udvides til også at omfatte minibusser.

Til nr. 3 (§ 73 a).

Til stk. 1.

Bestemmelsen indeholder den foran omtalte hjemmel for kommunerne til at udfærdige et hyrevognsregulativ.

ad nr. 1 og 2. Efter *nr. 1* kan der i regulativet fastsættes sådanne fælles bestemmelser for drosker og lillebiler, som hensynet til publikum tilsiger, herunder f. eks. regler om indretning, benyttelse og maksimaltakster.